

95.

et quod non magis repugnant duas qualitates, in quibus intentus non  
minus se exclusivitatem ab eodem habet, quod dicitur quod non aduen-  
it sum. Ita et naturam virtutem duas quibus conformatum est et percuti-  
endum dicitur; quod neque duas unitates in eodem sunt. Quod nec effectum  
nei fratris potest illa qualitas tollere penetratiam, et corpora gloriosa per  
nebrii restringunt; quod secundum eum, Ans, quod ad sciam perit ex talibus  
e, quod ad zanum non est facile, quod ut soli fratris penetratio, debet esse. Ubi  
bi dicitur fundatur, et interdum dicitur quod negotia per talam penetratam; id talis  
qualitas in aliis est. Vbi et unitate, quod illi non contrariatur; neque postea in  
unitate soleretur impenetratio, et talis qualitas non foret ipsa fratris penetratio,  
quod nullo modo potest talis qualitas penetrare ad penetrabilem.

**L**iques. Corpora gloriosa penetrantur; et gloriosus mediat  
se subtilitatis potest, quod mecanicis aliis qualitatibus, illa non ait quod qualitas  
est nubilus. Neg. contra. quod subtilitas potest, sicut suar et nubilus.  
Alabatur disputatione. Vito. 12. §. 3. addo. Non aliud est quam ipsa potest  
a cuiuslibet Beati elevata ut in sonum Dei ad ordinandum  
iam occupatum a corpore vel loco. Deus non potest nisi Beatus nisi ita  
batur concurrere in bona motu Beati: concursum extra ordinarium  
est Beatus qualiter uenit potest penetrativus in aliis corporibus et be-  
atis. Est ergo subtilitas potest talis virtutib[us] efficiens miracula pro-  
pria in hunc. Trii, quod virtus non erat qualitas aliqua huius subtilitatis  
sunt bona actio ipsius huius, seu potius ipsa huius elevata, et quod Deus  
statuit concurrere pro voluntate pro trii. Propter ei concursum ex-  
tra ordinarium, et quoniam locatum ad operam miracula, ut infra  
cum dicitur, ut ita suar probat eum. Et Inclar. diss. 31. sub. 9.  
§. Dm' 8.

**F**ide in hunc Dei concursum tribui corporibus glori-  
osis, ut penetrarent corpora in gloriam: in beatitudine et corpora pe-  
ntrantur, ut locis docentur. neg. Deus statuit hunc potere concur-  
sum, ut in uicem gloriosa corpora penetrarentur, quod hoc erat dele-  
ns beatitudinis Itum, qui potius uenit est ut oia pro illo felicissimo  
bene et recte disposita, et ordinata sint, per propria circumspicere  
longus in proprio et peculiari potest. Vnde suar. Alium.

**D**m' 8. Penetratio potest et extra ordinarium Dei concur-  
sum, quod duo corpora constitutis in eodem potest. Ita suar. tom. 2. in gen-

zem dyp. 40. sect 4<sup>a</sup>. Pr̄ q̄ siti concurſus allocat deus hys  
qualitate conbarrias in gr̄ibus intenſis in eadē hys. Ḡ. Allocabit  
q̄ hys concurſum duo corpora iuncta in eodem to.

Cyp. Extra ordinarius Dei concurſus n̄ suffit ad solēnd.  
am à corporibus quābus gr̄atum reficiam, q̄ penetroi ostēant; q̄ p̄  
nebroi si sit & talē concurſum. If gr̄atum reficiam tali in m̄. ga-  
quatem penetroi, q̄ consistit in hysultanea exia duorum longiorum  
in eadē p̄alig, et sit & talē concurſum.

Q̄ res. Et hic extra ordinarius Dei concurſus sit suffi-  
cīs in entitate! Igo in entitate q̄ natūrā cī in mō tūl signatūm.  
P̄ pars p̄ q̄ & talē concurſum producunt. Vbi nate in entitate;  
q̄ talē concurſus in entitate natūrā ē, uocē n̄ spicantē à tr̄is pro-  
p̄p̄tis, ut p̄s tūl dicimus. Q̄ uō pars p̄, ēē unum Vbi sit &  
līo in eadem to n̄ ē omniis natūrā, nec ordo n̄t̄ hoc postulat. Ḡ.  
concurſus q̄ talia Vbi producunt̄ sup̄natūrā ē, q̄ ad mūr̄. q̄ sup̄-  
natūrāt̄ constib̄ in eo q̄ talē concurſus excedit mūr̄ oīnari-  
um et natūrā constidēnai res m̄t̄, ē q̄ sit̄ illi q̄ Deus calori-  
jum restituit. q̄ q̄d̄ in entitate natūrā ē, in mō tūl sup̄natūrā, q̄  
m̄ natūrā n̄a oīnanimē sit debet.

In inferti aīem q̄ unum corpos penetrati; alioū  
eiusdem speci & illa, q̄ id corpos in eā sp̄atī n̄ penetrabilē por-  
vici, cum producat tr̄im eiusdem speci. Vbi sit̄ filum scripturā. T̄ḡ.  
ante inferas Ḡ. natūrā fieri p̄ol ab agente natūrā, et ḡt̄is natūrālā-  
ti penetrati; q̄ et si en̄ hys entitate talis aīo sit̄ natūrā, in mō ē su-  
p̄ natūrā, & q̄ sit̄ excedunt capabilitatem agentis natūrā organi-  
sij p̄a exigentiam r̄ic; n̄ uō n̄ exigit ubi dūo corpora penetranti;  
q̄ sit̄ distictus penetranti; & sit̄ n̄ exigentiam, alioū uincit̄.  
Sed sup̄natūrā regnūt, ut penetratio fiat.

Q̄ res Vdīo q̄ sit̄ penetratio sit̄ maioris efficitib̄, q̄m  
alla, q̄ unum corpos p̄mit̄ h̄i penetratiūt̄ enti! Officī neḡ. Et p̄  
bo q̄ eadem aīo q̄ producunt̄ Vbi in sp̄atī n̄ colupata p̄ol & eis  
n̄ penetrativa tr̄actare in penetrativam, h̄i adia p̄atūm all-  
dat dūt̄s alia corpos q̄d̄ i priori penetrati; & aīo illa pro-  
ductiva Vbi prioris & adolescentium alterius corporis n̄ accipit̄ ma-  
torem efficiat̄. Ḡ. etc.

Pro-

97

Duo complementa huius quib[us] & duo corpora christi penetratae sunt ad invicem naturam separare et recessere ab spacio  
q[ue] occupabant? Q[uo]d negat protus, q[uod] ad hoc ut unum recessent  
ab alio natio pars media apud ipsos q[ue] erat penetrata; p[er] media  
alterius debet ab illa recessere, et constitutur le in se extrema illius.  
Ita hic transitus de medio ad extremum non feret tunc penetratio, q[uia]  
penetratio naturae fieri non potest nisi que unum corpus penetracionem  
; alio, ab illo naturae recessere.

Quid diligendum si Deus posueret duas gentes in eodem  
spacio, quoniam ne circumscriptione ubi naturae et hinc nouo mirando  
ab illis emanare? Q[uo]d negat q[uod] si resulstant talia ubi illis  
gentes penetrarentur, et a longi distanti naturae penetratio, in q[uod] per  
obverse talibus penetrabilibus ubi, t[ame]n illas ad invicem separaressem  
perirent.

### Solit Fid 7a

Si gentes maxima celestis sp[iritu] gentilium quasi a gen-  
tiale materia sub lunari?

Si negat plauit Iohann. diff. v. sec. 14. no. 16. Si q[uod] effectus fratris  
primaris operatis i[ps]i erant loqui in maxima celesti et sublunari. q[uod] ex  
ipsi operatis est differentia sp[iritu]. Tunc q[uod] q[uod] eadem modo extendebat ipsas sub-  
lunares humana mentem, q[uod] celestis suam. Unde ubi circumscriptione con-  
trafacie autem est in te eiusdem spiritu, ut p[ro]le caligine ad solium ubi, q[uod]  
effectus fratris preparatus ubiunque penetrabis et circumspectum sp[iritu].

Cogitatio gentes est proprietas maxima tua, sed maxima celestis distingue-  
natur sp[iritu] a sublunari. q[uod] gentes celestes sp[iritu] distinguuntur a penetrabilitate huius  
lunari. Sed contra. Postea non nutritur, et nutrita est proprietas pa-  
ciens, et levior, et in utroque est unus insipiens sp[iritu], si tu esse h[oc] sp[iritu] dis-  
tinguisceas. Ita istab[us] postea nutritur, et nutrita in re et p[ro]p-  
terne senti genericum sentitur, et non nam sp[iritu]am h[oc] est le-  
uis, q[uod] cunctis nullus est. Si contra q[uod] gentes est proprietas max-  
ima prima, q[uod] calix, non aliusq[ue] gris, q[uod] est. q[uod] operit enim eam maxima pro-  
prietatem in quantum interiuit maxima ad recipiendam a sp[iritu] reg-  
ularis ad haec receptionem, rite autem q[uod] e recipere sicut, et in maxima q[uod]  
genericum, recipere non potest, t[ame]n illas est q[uod] legitum: unum p[er] gentes penetrabilem  
origini in maxima q[uod] generis, non ab sp[iritu], ut oculi in haec, et levior

4 - 9698

pro nutriendi et minendi; et p. w. in ea m. e. unius s-  
pē.

Norabitur. Genas sublunaris natrē Superiorum q̄bitabū  
disponentium ad corruptiōnē; genas nō ad h̄sētē e. duplicita q̄bita  
disponentium ad q̄ntū corruptiōnē. Et h̄c h̄c ex dīa nā anguit aris.  
S. est. q̄d distinguuntur. q̄bitabū exīe inālūtentia ē  
ad h̄as t̄ illes q̄bitas rediēntia, et s̄ rōe sui, s̄ rōe subi. in q̄d relati-  
fere h̄as p̄tias qm illas, ex le. n. At h̄t q̄bitas extensio m̄n̄ ḡordi-  
nem ad occupatūrum s̄im, q̄d h̄t m̄ efficit in uera que m̄, et glo-  
riis in utraque ē vius dum spē.

*Deinde inālūtentia tam in q̄bita, qm in lūcia!*  
Agric. vīs Suer. disp. 40. Met. lēt. 5. no 28. ubi daret clavis in-  
q̄ntē quasdam p̄tis inūtibiles, ut longitudo in linea; latitudo in  
superficie, profunditas in corpore, et h̄as ē proprie t̄ q̄bitas; dari et ab-  
alā inālūtibile, q̄d p̄tis inūtibiles transīt, tam in medio contīnuit, et no-  
lanti inālūtentia corporativa, qm infīne, et uocant p̄tis trahit, nā  
Q̄ fortioris t̄ q̄d p̄tis inālūtibilibus n̄ bene salutari  
factas p̄tis sphaerici, aut cylindri, aut plani; et p̄tis plana, nam  
p̄tis sphaericum n̄ p̄tis sanguine p̄tis planum n̄ in fundo; alios tam  
h̄as aliquas p̄tis plana, et conter n̄ cēl p̄tis sphaericum. Cylindri  
n̄ n̄ p̄tis sanguine p̄tis planum, n̄ in linea obiecta rem  
portionate sumptus. tandem p̄tis planum n̄ p̄tis sanguine adspicat  
alios planum p̄tis, n̄ in superfcie, alios penetrabunt. Et ut h̄c p̄tis  
uenit nārio admittenda sunt inālūtentia.

Probab. v. q̄d h̄t inālūtibilibus non bene salutari q̄ m̄  
p̄tis q̄bita inītē uarianti h̄m̄ penetrare q̄ natr̄ dari et p̄tis. Et p̄tis q̄bita  
quorumcum imm̄ uarianti alteri, debet illi ē inītē p̄tis, et  
conter in eodem spacio ē illo; Et dīa p̄tis q̄bitabū n̄ porint ē h̄c in  
tīmē p̄tentes, nec in eodem spacio, et conter n̄ porint h̄c inītē  
uarii, q̄d condicent inālūtentia inītē medio, et utrique p̄tis inītē  
p̄tens h̄c ē inītē ipse tangit in suo sp̄o unītē ambi. Et hoc op̄tis  
probabilis et ubilis ad plurimas diffinibiles in lūcia attingendas  
et expriendandas. O p̄tis lūcia cui serens salutis p̄tis grām p̄tendit

tere defendi nō potest, nō diligamus salvia q̄ fuit & motum comple-  
ri q̄ aliquid in diuinis libis allud q̄ in insti tū q̄ ex eis esuan ad agric.  
producentiam.

Sed q̄res v. q̄ in diuinis libis copulativa terminare p̄t à tri-  
nus! Isto negat q̄ sufficiet q̄ ē tñ terminabila, pot feri copulativa et  
ē s. Et long. v. q̄ loci diversi linea et sufficiem ex sp̄c̄ insimas, q̄  
est. Long. v. q̄ quando dñe aquæ q̄ erant totales in unam le-  
biam uiuunt, & depergunt ubriesque sufficiet, tñ una tñ, q̄m dñe  
debrabit, et uenter illa, q̄ antea erat terminabila fit copulativa. Situ  
q̄n una aqua didicit insuas, n̄ op̄us ē ut in oībus partibus noua  
desultio sufficiet terminabila, tñ una tñ, q̄m dñe debrabit; in  
altera uero illa sufficiet q̄ antea erat copulativa, remanebit termi-  
nativa.

Q̄res v. q̄ immiſſiant indiuitibilia q̄p̄t! Pon-  
tustare ipm. & mā, ut ipd̄ q̄t̄s resultat, et in mā subtilian, q̄l sit  
q̄ p̄t̄ causunq̄ d̄ p̄t̄ p̄t̄, et conterit tñ q̄lla in mā subtilian. Videl-  
les q̄d̄lēm diuinis libis tam extra tñt̄lam, et denudacione h̄i indi-  
uitibilia perire, n̄ ad indiuitibilia producantur; q̄l defiliante mā,  
q̄l dñe cā à qua point emanare.

Q̄res v. q̄ p̄ia in diuinis libis separari queant te-  
q̄p̄t! Isto p̄de q̄t̄s debalibum separari, et extra illam conseruari  
q̄ p̄ia, q̄ ipd̄ p̄t̄ diuinis libis destruantur. Et ratiō q̄ indiuitibilia  
reatu de singulis à ipd̄t̄ale q̄ aut̄ ita distinguuntur se-  
parari. Q̄a enī p̄ia indiuitibilia separari negant p̄r intinea, et  
eodem mo in sufficie, q̄ linea et p̄t̄ conservari sibi rōe linea  
fit extensa tñ longitudinem, ita ut p̄t̄ longitudinis copulantis iuri-  
le; sed debet q̄t̄s indiuitibilibus talis p̄t̄ longitudo nisi n̄ po-  
unt conseruari, q̄ inq̄le copulanti medys indiuitibilibus, q̄t̄ hil-  
lis oībus denudatis, destruet linea.

Q̄res v. q̄ dñitas diuinis libis p̄t̄ aii in oīm p̄i-  
p̄im? Isto negat Ita Sclar. Ab. no. 4. ad finem. Vag. 1. a. p̄. 2. p̄.  
63. no. 13. et. 14. Et rōe Vasquij. q̄t̄ continuum diuinis libis in-  
p̄t̄ amplius diuinis libis, t̄ imp̄t̄ in amplius diuinis libis, h̄olet̄ summa-  
rum quidens ē adhuc continuum si ē diuinum aii in oīm p̄i-  
p̄im. q̄t̄ om̄ diuinis libis si amplius diuinis libis, q̄t̄ continuum si p̄t̄ di-

9 100  
nisi in indivisibilia; et huius illius in corpore. *Prest.*

*Q*ui. Deus cognitit quilibet genere ut divisibilem in omnem sui p[er]tinet. Q[uod] potest in hoc dividitur? *Negans.* Deus in quo non est genere nisi inde, sed in eo est etiam divisibilis in omnem suam genitatem. *Prest.*

*G*raecus 8. Si genitas unius est exterius hinc ultimo individuorum transire. *P*roposito. Si genitas recte distinguitur a his individuorum, neque esse terminabatur et non includit, quod si in se sunt aperi consenserunt, et tunc debet frusta negari, et negare hoc ultimorum dividitur. *G*raecus manifestat situa si unius absque vi sibi conservatur, et non tunc frustas negari, et negare id iustitia aliena et propria.

*Q*ui. Genitalia unius non dividuntur potest exterior parte in dividibili copulabut, et neque est hic in terminabut. *S*upponamus. *N*on dicitur est quod genita continua est patrum includit, per continuatae continetas, quod genita non continetur nisi inveniatur in interioribus in inveniibilem non terminabilem non includibilem genita continua, non vero h[ab]et ipsa ultima non praeceptum est. *V*er colligunt in dividibili continua et est de eis continua recipit actionem; copulabut non est de eis continua genita copulata, non vero de eis continua copulata.

*G*raecus 6. Si dividibile unius immixtum est ipsius, an media aliqua unius. *P*roposito. *S*icut in unius maria unius. Et probat quod quilibet dividibile est unius continetur extra ipsum dividibile, quod non est ipsa continua, haec non extra ipsum unita neque conservatur. Habet enim ratione certitudinem; igitur in dividibili, et hoc terminatio est in parte ipsius unita; in dividibili quod sic sit ratione ad ipsius materias quas continet, si unius ponitis ex parte regis regis loquendu[m]. *P*roposito. *S*ic ad hoc in dividibili parte terminabile ratione est dandam esse uniuersitatem ipsius genitabilis ipsi dividibili; unius in copulabut dandas esse duas unios, alteram ad unam rem, quam hinc, alteram ad secundum quam alterat.

*Q*ui. Si dividibile non est fratris unio immixtus ipsius genitabilis sufficiens est omnis pars ipsius, quod est fratris unius, non datus dividibile. *A*proposito quod unio, et sufficiens ad uniuersitatem pars fratris ad uniuersitatem p[ar]entum; linea sufficiens est ad uniuersitatem pars fratris immixta, quod est. *G*raecus recte probare non regri dividibilia. *P*roposito ex hoc capitulo non negamus, et probat in re-

qui ut lauenbi motus est sparti, ut probauimus.

Quæcibuli pars erat ubi darenti ministris in industria  
mati! sic sit r̄s suar. affe vba diss. q̄o. lct. 1. no. 50. Ita et si  
mon. Sch. in diss. phata in lib. 8. phys. no. 45. Sch. C. phys. Gau-  
tabi & compotive continui, q̄ ad alij hanc m̄am eē q̄, q̄, coim. Pr̄  
q̄ de aliis regit istudum accomodatum cui adepte in hanc. signi-  
ficatis & aliis adsequi inveniunt p̄t inuitibili, et inadivisibilia, q̄ regit  
in mā p̄t distibili, et inadivisibilia, in q̄ adsequi q̄n hancas. Et con-  
fi q̄ inadivisibilia n̄ p̄t adsequari immē q̄i inuitibili, ut p̄t in globo  
tangente planum, q̄ paro inadivisibilis q̄n obis correspondere des-  
ent inadivisibilia q̄n autia. Pr̄ q̄ Dens pot facere ut agnus pa-  
cem uniformiter diffidem agat insubiam denudatam qualitate, s̄t aū  
uniformitor digestis n̄ fōt bene satagi q̄ inadivisibili est fructus. Et  
b. phys. cap. 2. que. 1. art. 2. q̄. 6. q̄ pot; q̄ paro inadivisibilia q̄n p̄t  
a sunt admittenda, et hoc et dicit de q̄stibili malibus. Ridentia  
lib. no. 55.

Aitale q̄ in inadivisibilia subita, et q̄stabilis sed nulla contineat  
poti constitutere p̄t ipsi dīcti, q̄ uocē cōdant q̄ sp̄tis r̄sum, inq̄z dīcti.  
q̄m q̄ h̄cōt linea et sufficiat in q̄ntitate q̄ corpore, s̄t temp. in q̄ntitatē  
p̄t illius entitatis in qua dācti. N̄t nec linea nec sufficiat linea, et q̄  
stabilis erunt sp̄tis p̄talis uocē cōdentes q̄ linea, et q̄ stabi, q̄m cōstant.  
Et probo, q̄ ita k̄ neq̄t in iustiū oīa inadivisibilia r̄u subita et q̄ stabi ut  
le p̄t punctum in linea. S̄t hoc n̄ offert sp̄tis q̄ntitas, q̄m inadivi-  
sibilia subita et q̄stabilis. H̄cōt q̄c̄t sufficiat in q̄ntitate et in condicione  
et sp̄tis, q̄m in r̄sum sui condicione p̄tibili p̄t propriam r̄sum q̄stabi  
in r̄sum, id ē extensio p̄t condicione ad tam, punctum no p̄t q̄nti-  
quum, s̄t ē tam tuis et complemetorum factorum sp̄tis subita, et hoc n̄  
se h̄cōt inadivisibilia subita et q̄stabilis; un̄ q̄ poterit constabere sp̄tis q̄  
rebus quas erant uocē cōdentes.

### Sct F. W. 8<sup>a</sup>

Expediuntur arga & inadivisibilia q̄ntib. subita,  
et q̄ntitabili.  
In r̄sum. Inadivisibilia n̄q̄z ad tuncas p̄t q̄ntabili, n̄q̄z ad  
illias regulandas reguntur, q̄z n̄t ambi. S̄t aut̄ q̄ in primis ad-

brand Sabis e' negatio ulterioris extentionis, ad Cognitam sufficiunt  
universi omni p[ro]p[ter]eis, q[uod] n[on] regnunt. Negatio q[uod] est tam p[ro]p[ter]eis; quia  
trahit e' q[uod] p[ro]p[ter]eis q[uod] in nichil a' d[omi]no poterit. H[ab]et autem p[ro]p[ter]eis. D[omi]nus q[uod]  
ad d[omi]num; q[uod] h[ab]et meatus n[on]ioibus ministrantur, in extentionem certe sit  
in eota spacio non aliquid p[ro]p[ter]eis dicitur, sed certam, p[er]mittant, et  
boni i[n]d[ic]atio[n]es p[er]petrare, ut probatur.

*Q*m. *prosim*, et ab*iniquis* lib*bus*, leg*is* dari a*ii* inf*itum*.  
P*et*. Dari d*is* inf*itum* p*ro* q*uod* compone*n*et tr*im* sim*il* f*orm*am.  
*H*q*uod* inf*ila* p*un*ta in *u*ra l*ine*a compone*n*ent; partibus q*uod* i*re*  
am h*in*gen*is* f*orm*am, et clausam in*tra* du*o* ext*re*ma p*un*ta f*reg*ionali*u*a;  
et id a*line*is r*u* s*up*f*aci*e*n*i*ti*, et a*ha*l q*ui* corporis a*cc*end*u*m.  
Quare si leg*is* dari inf*initudo* ent*rum* a*ii* dist*inc*t*or*, seu inf*initudo*  
sim*il*. V*ide* Suar*cit.* Sect*5<sup>o</sup>* no. 43.

Instabat s' infita grypha componant unum q' fistini  
in gri' continui, attamen in gri' p'sireb'. seu moneri compo' n' b' u-  
q' u' q' d' infitum d'empt'. q' d' ab' i'bitus infitum h'imp'. S' e' gr' ang' q'  
i' illa grypha ex h'ea n'a or' p'ensi ad compo' n' uniu' l'con'iu', t'ol' i'-  
n'es, t'ol' point sum' q' m'is dist'rib', t'ol' p'gn'iu' l'con'iu', xia' n'c'n' p'nc';  
gryph': ingre' l'con'iu' i' n're filia' i'ndul'c'nti, nel' ingre' d'f'rc'nti p'nc'  
dici' infitula h'imp'.

Si darent inadiposita in opere distingue-  
rentur reato a parlibus ipsius applicatis; Et si ponint iba distinguiri, quod si  
agniti, ministris quod linea inuiditatem in effia regis fratre allegata, quod  
distinguerent recte ab illa. O dist. mai, distinguere non ratione quod  
et inadiposita id est sanguini influxum ab inuidente Cene mai, cui  
distinguendi simili et qualitate rego mai. Quod propositum quoniam illa  
reata inuiditatem in effia alii quis facta aegri: a distinguiri ab illa reato,  
et simili, quod si ab illo distinguiri non possemus, et inuiditatem.

Vrgebis. linea opus e longa, tunc primitus n inclusus  
in eha subfici fatur alijs; q. sat ut he disinguere reatropis  
et adorundare a hisce, non debet qd n inclusus in eha atq.  
fr alij est distinguitur ab illis operis, ageris, et pumis.  
Corrip; q. linea prout e artibis de roiem distinguitur a p. pro-  
ut e operisq. sif. und; in eha suppei granus auctor inclusus in  
opus e in ditionibus, et prout he n disinguari ab illa reatu am p.

103

et poteris ab illa distingui recte hincit et in hemisphaerio distabilis. ab his tamen nullo modo inveniuntur in ethia alibi fratre accepti, sed semper ab illo recte distinguuntur.

4<sup>o</sup>. argum. Si darentur individuabilia in ipsa esse permutabili etiam in circulo maiori, quod in minori, sed hoc est inveniibile quod est. Non traditur a Guar. lib. no. 49. Maius vero admissibilis a Et. que Et. ad lib. 6. phys. art. 3<sup>o</sup>: ad 3<sup>o</sup>. Et si ergo si secundum hunc circulum continetur figura Et. B. quorum maius numero Et. includat minus; oīs sinecūbus ducere facient ad centrum ab E. intersectabunt B. in puncto; linea nullam habent habitudinem; quod inveniunt in circulo Et. figura, quod in circulo B.; alioquin aliqua linea potest alicui ab aliis quod non inveniunt punctum in B. atque a circulo quod non transiret per B. Omnes maius et minus minus; Et. lib. 6; id est in infinito permutare est, ut in eis manus et minus sum et plus. Videatur Guar. li. 4<sup>o</sup>.

5<sup>o</sup>. Contra individuabilia ipsius, et alia quae sunt hinc inveniuntur, quod sub lege uno, unum est in mundo determinate individuabilia autem, sed propter: quod intelligentiam est de individuibili separata, quod et facta separata non erat a corpore, potest enim a corpore separari. Provisum avertitur. Scutum Mercurius non est in rebus lapideis aut in terra, ita supponit in medio partium corporis; intelligentia est de individuabilibus transibetur quod sunt in medio communis facti, sed virtutum, evanescunt facti, si longiorum non dicitur.

Contra individuabilia dicitur, et quod sit hoc opponi. Ad hanc. 1<sup>o</sup>. Si darentur individuabilia ipsi maxima, sed non esse ingenerabile, quod est loci proprii placitum, quod non datur. Dicitur propter ipsius circumscriptionis maxima inveniatur, potest corruptibilis individuabilia superflua, et prouale roris in virtutibus trahit, sed quod propterea non est credibile, sed est ea dubium, quod est. Provisum avertitur. Haec prouidem dicitur ex eo in se corruptibile, et generari inveniuntur, quod non ipsam quam tam, sed etiam rem eam subiectum helpit aliud et cuius propriae causae; individuabilia non iam sufficiunt per se. Ita longius in attributive, et decretive ex omnium ferentia, auctoritate eiusdem, et alia auctoritate pugnatur; et si hoc in factum maxime corrupibile, non generabilem. Et hoc potius videtur non esse quod individuabilia habeat ab illa emanantur.

2<sup>o</sup>. argum. maxima non habet figuram, quod non est individuabilia;

+ nec in corpore  
actualiter.

negavitia.

figa n̄ resultat ex tric. l. 10. q̄ figa dicitur resultat ex triū q̄ntis ne  
gr̄ contia, ē n̄ illius propria.

¶ Argum. si darenti ipsa tibialia sequentib⁹ duas  
frās subtibiales pōd sit infriore natūrā condonatum mī, hinc autē manu-  
culum q̄ est mai⁹ pēt in ligno pīm vīnīc pīm combusso q̄ proīson-  
sūne exura pīm frām vīnīc, et exalig frām casuariis, q̄ sīa cum hinc  
dorsa q̄ pōnt ē contine mīlē, sīa consue tū. mī q̄ cūtū ubique pī  
hebit plām suffīm dāctilim, et ubique habet eadem suffīm, q̄ pī  
& dactiles n̄ dāctil sit unapost axiam, q̄ mīrā informabunt dactiles  
unam pīm mī. ¶ Iuar. disp. 40. lēt. 5. à nō 63. vīno cūtū mām  
achue manere contīnūtām, suffīm q̄ pīm unam sī suffīm expī-  
gum vīnīc, q̄ q̄ habet in brūkē unam frām, extremitate aliam.  
Dirigas vīnīc, et ad q̄ pīm pōctū spēctet in brūkē! Tēt debere spūtare, ad-  
illam, ad q̄ pīm prōducēndā mātērē efflāsām pīnīt ager. Tēpār-  
gim ferit pīlē in dāctilis q̄tādābus cōbāriis extremitatis in eadem pīlē,  
vīni eadem mī fīt dactilis.

¶ Argum. Dīgrenti ipsa tibialia in matī tibia, dactylis  
catus inq̄ unātū, ita q̄ indūtib⁹ q̄pītāb⁹ dīcāt ēē et oīc ī hōbo.  
q̄ ē maximū mīlē, q̄ n̄ dāctil. Itai fī q̄ hī eīdūm q̄pīt existēt  
extra subtibium unātā alia hīrī subtibium; Vg. si mīlētā pīnīt mī  
in cāstēm post cōstērōm, q̄pītātū vīni q̄ pīnītātū dāctilis pīnīt  
q̄pītātū ille extra subtibium extētēt; tēne mātērē wīgūlātū mīlētātū q̄pīt-  
tātū erit et n̄ vītātū vīnītātū; n̄ erit, q̄ q̄pītātū ille dactylis pīnīt  
ē extra subtibium, q̄ et. ¶ Vīno cūtū illam suffīm dīgūtātū  
tēt ab dīcāt ēē ēē ī pītēt. Ita suffīm vīnītātū subtibium vīni ēē no-  
nō vīnītātū. Atq̄ pīlē unātū, q̄ pīlē dāctilis extremitatis extra subtibium uni-  
tūtū indūtib⁹, q̄ illo q̄ identīfīcātū dīcāt q̄t pītēt ex aīcīfīl.

¶ In hac dīa amīlētē mātērētātē dīcāt cōlētātē pīfī  
q̄pītātū lētīgūtātū, līnēa suffīm, et lōrgūtātū, q̄ oīc pīlētātē vīnītātē  
extremitatis līnēa ī longitūdīnēm, suffīm ī latitudīnēm, lōrgūtātū  
pīm profunditātēm, et ita cōtēt oīc tētē Iuar. disp. 40. lēt. 6. nō. 8.  
¶ Tēt dītēt līnēam et suffīm vīnītātē ī lōrgūtātē lōrgūtātē, hoc n̄  
hādēt q̄pītātū indūtib⁹ tētē, n̄ q̄ dāctile, tēne q̄. tētē tētē  
līnēa et vīm q̄pītātū pīnītātē pārticipātēt. Vīo atq̄ pīnītātē vīnītātē  
q̄pītātū dīcāt ēē incomptūtū, q̄ pīm oīc hādēt vīm ē indūtib⁹, n̄

Iam q̄ sit extensioem, nec erit ab eo cui debetis extensio p̄ordine  
ad locum.

*Arg.* linea et sufficiuntur a circulo, q̄ n̄  
sunt op̄ib⁹ h̄q̄. Circa q̄ n̄ sunt oīs linea et sufficiuntur a circulo et circumferentia  
separata a circulo, q̄ cito. q̄ distinguuntur sufficiunt a linea con-  
tra inclusum ab includito, q̄ sufficit la risus sufficiunt ratione. n̄ posse  
sit tū Deus separare oīs lineas whilim huiusmodi a particulis huiusmodi per-  
terit tū separare oīs distinctum huiusmodi, id ē oīs affigibilis.

*Sed* obiectio facile vides ex his, q̄ distans meip̄, adi-  
natum impossibile. Sicut tū opp̄iam frām regantem maiestatem ea p̄p̄ q̄  
proximis granulis, q̄ pro le fine p̄p̄ et Chamum in logia cap-  
tivis et impossibile. Tanta probat frām huius sufficiuntis fallax et mān-  
nam. Siquis eam defendere vult consultat Turb. in met. diss. 13.  
§. 44.

## Ad prædictum Petri.

### Disputatio 1<sup>a</sup>.

#### De Relatione.

*V. Petri* distinguuntur a funere et corporino?  
Supponimus dari in ordatis reliquias reali, ut viros docent Pm  
et Vtr. ingravimus tū q̄ sit relatio, n̄ q̄ adhuc sufficiunt, et tū  
maris et aenore misericordia duas filii proponemus, q̄ et vires, ita  
patronos huius n̄ recognoscemus.

*Avulsius* q̄r c. met. q̄r 22. Sotus cū frōnum ad h̄c  
q̄d quē rā multa que alijs relati d. Svar. diss. 47. q̄hēt. lēt. 2. q̄v. 7.  
Afflentur reliquias distinguuntur a spiritu, et propant p̄le. Cognoscun-  
dum tū separari ab alio, ab illis distinguuntur sit modus, sit p̄ se  
ē sit paternitas, q̄ paternitas distinguuntur ab h̄c. Min 81, q̄ tū  
q̄ nūp̄ ē Pēr, aīus sit p̄ se paternitas et q̄ h̄c aenores sp̄e habent  
q̄ illa, q̄ cito. *L. Prox.* q̄ si ḡt tu n̄ sit nouam aenorem  
antiam, q̄ sit alijsq̄ intermissione metuimus q̄d petri et metuimus  
spiritus, tū ē nouo datur q̄ sit; q̄ sit mortuus ab illis distinguuntur.  
Mai sit entis, nām q̄ le h̄c inservit sūc alij, antea, intellece

sele mutari. Min' ē clara, nam sequum ē p̄tem et p̄ponio ē  
intervia denominā, q̄. Et hoc ē huius m̄a p̄fisiū p̄fim,  
q̄ p̄f sequori multi ex chis of Capre. P̄f. Terr. huiusq; fuit adū.  
diss. 18. Met. lect 2. S. 6.

*O p̄fista h̄ia dīff̄ in quon̄ r̄t̄oem dī v̄nt̄at̄rāc̄m-*  
*b̄ ē t̄cois cap̄s dī s̄uar. dī p̄f. q̄. n. 22. progra p̄f. D. Th.,*  
*adulit. J. c̄suḡ. Damast. Ante. Tocidium. Daphn. Hemat.*  
*et D. T. C̄t̄ et q̄r̄uam Shāy ut p̄f. f̄. q̄. que 28. art.*  
*q̄ s̄ in responsive. Cam uo h̄i 1. p̄f. euerendō off̄is fūnt̄um*  
*adsumplum ex p̄fariabilit̄ r̄l̄v̄s à fūnt̄o, tunc h̄i.*

*S. clāb̄ n̄ p̄f. p̄fari a fūnt̄o, et t̄r̄o, q̄. n̄ p̄f. p̄f. n̄ p̄f.*  
*m̄odab̄ ab oīw. h̄i p̄f. ext̄eb̄. Petrus et Paulus i. ab oīw n̄ m̄odab̄.*  
*gr̄z et p̄f. q̄ m̄oq̄e alio, tunc n̄m̄o dīs, n̄c̄ p̄p̄t̄ c̄m̄ib̄ n̄ c̄*  
*dīs, h̄ia n̄. t̄c̄le. Ph̄. h̄i dīs, q̄r̄uam q̄r̄al̄ c̄ura, h̄i ē v̄niū. p̄f. illau-*  
*t̄m̄ albedines c̄nt̄ eiusta p̄f. q̄. c̄nt̄ dīl̄ n̄m̄o, q̄. n̄ p̄f. dī oīw h̄i*  
*p̄fari p̄f. q̄. angūm̄ dī. p̄fariabilit̄ r̄l̄v̄s à fūnt̄o t̄m̄at̄.*  
*P̄fobat dī illua ar̄uim̄ r̄l̄oim̄ dīf̄ingui r̄l̄v̄s dī p̄f. fūnt̄o, t̄ dī*  
*w. t̄r̄o. T̄f̄ingui p̄f. ab ubiq̄ue n̄ p̄fobat. I. am. h̄i. Elom̄p̄*  
*h̄i. h̄i et p̄f. c̄nt̄ n̄ p̄f. c̄nt̄ oīw. Nam dī m̄ub̄m̄ n̄i intr̄a*  
*explicanda.*

*D. Sumamus q̄nt̄m̄ n̄m̄i palmi, et q̄nt̄m̄ h̄i-*  
*mi palmi: ista aut̄ q̄nt̄ib̄ p̄f. p̄f. exp̄l̄at̄ p̄f. dī oīw q̄nt̄ m̄o-*  
*p̄f. q̄nt̄ib̄, q̄. p̄f. ent̄it̄at̄ p̄f. dī oīw q̄nt̄ m̄o h̄i p̄f. r̄l̄oim̄ q̄nt̄ib̄,*  
*q̄. P̄f. c̄pt̄ia. R̄unus palmus p̄f. p̄f. ent̄it̄at̄ exalt̄t̄ dīm̄i palmo,*  
*et h̄i palmus p̄f. p̄f. ent̄it̄at̄ exalt̄t̄ dī palmo, q̄. palmus et h̄i*  
*palmus p̄f. p̄f. q̄nt̄ib̄ exp̄l̄at̄ p̄f. dī oīw h̄i. Conſtr̄uim̄ r̄l̄oim̄ in-*  
*diḡitabilis.* *Dilect̄ illas quas q̄nt̄ib̄ p̄f. c̄nt̄ q̄nt̄ib̄ fundit̄ h̄i.*  
*Si s̄ q̄ h̄i dī dīf̄inguit̄ m̄oq̄ib̄ p̄f. dī q̄nt̄ib̄ r̄l̄oim̄ ab ubiq̄ue dīf̄am̄.*  
*P̄f. q̄nt̄ib̄ p̄f. dī q̄nt̄ib̄ r̄l̄oim̄ i. q̄nt̄ib̄ p̄f. dī q̄nt̄ib̄ r̄l̄oim̄ p̄f. p̄f. q̄nt̄ib̄ alia. H̄i*  
*h̄i palmus h̄i. h̄i palmus p̄f. p̄f. met̄ ent̄it̄at̄, q̄. palmus p̄f. p̄f. q̄nt̄ib̄*  
*met̄ ent̄it̄at̄, et q̄nt̄ib̄ p̄f. p̄f. palmo.*

*D. q̄ r̄oq̄ ante acutentum r̄l̄v̄s ē ne palmus q̄nt̄ib̄ h̄i*  
*palmo. p̄f. t̄ q̄, deo dīl̄ n̄c̄ maiorem, q̄. p̄f. ē mai. Et p̄f. t̄*  
*q̄ r̄l̄o q̄nt̄ib̄ fūnt̄i n̄ fūnt̄i palnum maiorem, i. illi n̄t̄ accēd̄, q̄nt̄ib̄*

maior, tā potius suffit ex alio q̄ hiperat timi p̄gnus, q̄t sine  
mi dīgādūt p̄lmus ē in dīq̄t fr̄tri līpī ḡlamo. Et hoc argu mī-  
hi n̄cīp̄t evidens. Et cons̄ dī orīo q̄ n̄cī resō reperit ad aliud q̄  
in dīcīas iam suffit ut illud referat. Sunt cōptia in rebus q̄t dī  
effict; nam h̄t relātō n̄ constituit cām fr̄t̄, tā suffit; q̄t capta s̄ ē  
rātō constitutō cām an oī, illam que fr̄t̄ aēḡmīlāt̄ cām. Item  
oī fundāt̄, seu vñdāt̄ aīj̄ rēbōm, q̄t relātō cām n̄ constituit, suffi-  
cit. q̄t h̄t relātō m̄aō rēbōs n̄ constituit tā suffit in dīcī, q̄t  
p̄lmus et h̄mī p̄gnus s̄h̄as met̄ entitātēs dībō m̄dīs, h̄t relātō  
distīnta mōvānt̄.

Dies q̄t relātō aquāstāt̄ s̄ h̄tūdīnīs n̄t rātē i ab-  
h̄tēs dīsūm̄. N̄t̄ n̄t̄ ē rātē rēbō dīcīm̄ eō. illōim̄, n̄t̄ ē rātē  
n̄t̄ p̄r̄tāt̄ dīcīm̄, neḡ illem̄. Et iōt̄ relātō z̄n̄re fr̄t̄ dīt̄p̄la, n̄ ab-  
h̄tēs dīm̄pt̄a, tā, ut resp̄lēt̄s aliam, q̄t aēḡmīlāt̄ rēbōa in-  
quāl̄; ita ut h̄tēs dīcī, q̄t alīq̄a fr̄t̄ rātē i n̄re, p̄aēgn̄t̄ s̄-  
t̄l̄, illa s̄l̄ q̄t h̄t̄ iōt̄ ge dīcī ad alocainē, q̄nt̄m̄ ad iōt̄ q̄t̄ rēbō iō-  
t̄, q̄t̄ dī h̄t̄; Ita h̄t̄ op̄t̄m̄ ad t̄m̄, quem cōnḡt̄. Et p̄t̄ h̄tēs dīcī  
m̄de, q̄t̄ ē alia, q̄t̄ ip̄a alocainē ut resp̄lēt̄s aliam alocainē t̄m̄p̄  
eiusam, t̄m̄ h̄t̄ rōt̄.

Suffit q̄t dīcī vñtāt̄ relātō, q̄t̄ fūnd̄, explicāt̄ h̄p̄er-  
est, idēntīt̄s i h̄t̄. Et p̄rimus an relātō q̄t̄ ego sum h̄t̄ Pet̄ro, h̄t̄  
idēm cum mea alocainē t̄m̄b̄m̄, an iōt̄ h̄t̄ et fr̄t̄ idēm i ab-  
h̄tēs Pet̄ri! ita ut mea h̄tēs dīcīs ex quo inclīnat ubiq̄ue al-  
cīnē! H̄tēt̄ alocainē in cōs̄t̄t̄ vñtr̄p̄t̄le dīcīm̄, et alocainē p̄m̄  
an iōt̄ mea h̄tēs dīcīs ad aēḡmīlāt̄ constat in dia mea alocainē, et  
whōt̄ extīnct̄le cōbīam aliorū, h̄tēt̄ vñp̄o ad aēḡf̄t̄ cōst̄t̄ in  
exercībō p̄t̄a vñtr̄p̄t̄, q̄t̄ vñp̄o ad extīnct̄le dīcīm̄.

Suar. disp. 47. Mēb. lēt. 2. no. 22. hoc ultīmū  
vñp̄o dīcī; et rātē eē p̄t̄, q̄t̄ h̄tēs dīcī n̄t̄ extīnct̄le denōmīnāt̄  
tā vñtr̄p̄t̄le, et ego sum h̄t̄ Pet̄ro q̄t̄ eīm̄ alocainē, tā p̄p̄a  
vñm̄ h̄tēs dīcī. (Et q̄t̄ alia relātō p̄ffal̄) neque eōt̄ cōn̄-  
q̄p̄o vñtr̄p̄t̄, neḡ oīo cōp̄p̄t̄, tā mixta t̄m̄ vñtr̄p̄t̄, cōbī-  
t̄le p̄m̄. Ego n̄t̄ sum h̄t̄ Pet̄ro q̄t̄ meam et illius alocainē q̄t̄  
meam vñtr̄p̄t̄, et in rebus, q̄t̄ illius extīnct̄le et in obliquis t̄a q̄t̄  
fr̄t̄n̄s ad fr̄t̄m̄ Cōpt̄m̄ h̄tēs dīcīs, ut alocainē, et h̄tēs dīcīm̄

Licent ad fratrem sompni abo, sive quinque alios uo: in datus. hinc  
frus e mihi sitis intrinsecu: giam alpacionem, extinktum autem  
am, et hoc agere doceat D: Tho quer: de pia art: t: Vnde resolvem  
includere duas res.

Ist ergo ita; finito est triö. Ita s. Thom.  
ut cap. 3. et non Tert. diff. c. met. l. c. 3. q. 31. Si felix  
in eis misericordia rei distis a finito, et triö, neque i fundum de mu-  
tuo triö, q. consistit in utroque. Probo contra. In felice agitur  
mit e in' equalitas diversarum qualitatum existentium. Ita haec equali-  
tas e utraq. gloriatur, si q. distinguuntur ab utraq. ipsilate, q. felix &  
equalitas q. e ita i felix e triö. Nihil tuas fititudinem et  
capacitatem Petri in abscondite Pauli ee Adam absconditum Petri vnot,  
ambem absconditum Pauli, ante cuius entram talis absconditum Petri n  
e sitis gratia, ita similem curam, qd Pauli absconditum exibebit.

Et si q̄d sequenti advenire Petrus intrinsum denū  
hī noua frā ins̄ta, q̄d ita Iuar. gregat. Sequelam s̄c p̄cipi  
& hīs actis ē de eph̄a ibius t̄ r̄t; h̄i ait in his int̄nsum, quoniam  
actum ē denūm intrinsum et ext̄nsum frat̄; h̄i dicas n̄ ic de  
eph̄a, q̄d ea rel̄is eph̄a consistat in Acto f̄r̄ib⁹, q̄d antegredi-  
ueriat hīs, erat tota eph̄a rel̄is, sed et totum illud p̄in-  
tem, q̄d antegm adueniret triū referbat hīum Actib⁹, q̄d tota  
rel̄is eph̄a ē reperre. Q̄d Petrus alios erat hīus Paulus alios ante  
Or̄um Pauli. Hic Iuar. ē totam eph̄am rel̄is symbat p̄ne  
cauenitum triū n̄ frat̄. Sit contra distinguere q̄d rel̄is frat̄ homi-  
ta sat partiatr̄ a suo f̄r̄ib⁹, sequelam probat. Antea erat totū  
funeris, et q̄d n̄ erat rel̄is f̄r̄ib⁹ rel̄is frat̄is a fūnēs ait,  
longib⁹. Qui potius hīis p̄e resultat rel̄io, q̄d tam hīis qm̄  
fūntum sunt et lūmpent s̄ eph̄a rel̄is.

*Et si alibido ing. Petrum et Pavlum ab eo zebrius  
que sit extens; op. n. e. p. r. ut dixi, n. e. de fumum ut mihi proponit  
e' ubiunque existit. Unde in rebus factis, h. e. productis, q. c. leggerem exca-  
liud, ta' quo corpore hunc secundum facti p. r. p. locutionem in diversis tuis om-  
nibus, q. r. etiam fratres vobis in propria extenso. Min. p. r. q. locutione  
omnes corporum in diversis tuis omnibus e' cuius. utriusque, q. ab illa de-  
nominatione corpora facta.*

*Sed 1<sup>o</sup> iurius initio pascuum est Petrum qui eis  
debet nominare hinc officiale Dux & albedinem in eis de novo productam.  
Quia confirmationem oculi albedinem esse denominat intrinsecum, et extrinsecum  
fatu, et hoc deflum ex parte locis Petrum ante eum statim Antonius  
et uero trophae regnum eius regni, quod statim in Petro regnit extrinsecum.  
Vix namque Celsus auertere de quoque quod ad intrinsecum, et conve-  
nientiam regni auertere a quoque illud quod dicit extrinsecum. Quo paulo  
carli Brunni sive Celsi bionae. Nam ego mihi sum credens, partea vero  
Celsi per Petrum ex sua positione exinde illius quod natus est expunctata. Co-  
sum ergo eum antea pescam, quod ex parte regni haec pescatum, quod loca-  
tore dicit fratris cuius entias, neutra difficit ag denominacionem sua  
cuius, et una regnit aliam. In inferno regnum contra mittit quod in  
eum quoniam auorum entias, quod est extrinsecum, et si distingui tam retro, ne  
quod affinitate neque alterius.*

*Arg. Sicut etiam Petrum ei item Paulus et Paulus ei si-  
tem Petri. Quis vero quod est auctor rei concil. cont. Petrum non utrum  
eosdem complices includat, ita est in modo hylandi, neg. Ant. Nam  
Iesus est filius Paulus & albedinem suam intrinsecum, quod in rebus pascuum  
et pascuariem habet quod in obliqua figura, quod est in Paulus & Petrus  
Petru & suam albedinem intrinsecum unde hanc extrinsecum albedinem  
Petri. Hanc namen suam peripateticos esse dicunt se habet suarum  
dict. Lect. 5. no. 9, quod iste docere videtur non ut. Et 14. ut le-  
gentibus pescib. Quod ergo in hac dñe tristis & estha resoluti, ita ut ipsa re-  
latio virtutis designatur a dñe, ut distinguatur a figura.*

*SCHOL. 2<sup>o</sup>  
De celo iuris distinctione in sciam et pascuum!  
Dari velut fratres productant logi et Met. ag pascuum celo iuris, qd de-  
que miscet suar. alibi 4.7. Iel. 3. d. in. v. atq. tunc transcedentia-  
les, qd in eis continent ad certum alijs quid est pascuum, ita ex ea uaga-  
ti. Quid in celo ita in estha verum, qd breuius expunctat. ut fine  
illius tales res nec eum possint, nec uale logii, psc. afferit. Tunc. in met.  
diff. 15. 5. 4. Determinat quod sic. Petrum transcedentia di-  
cunt ea, qrum esse ferri a alius op. in dñe est his quod est, ita  
relationi in die regni. Vix colligit suar hoc esse differendum in*

bratius reliquias et oratus, qd ha respiciuntur eis sub rœ puriori.  
Vt illa resipicunt eis sub aliquo rœ & hacten fortior, & tunc clauso  
uno deo also resipicunt eis alius monachus p. Islanda grata est n  
sub pura rœ eis. Vide huc. lit. sec. 4. m. 9. et v. De his in-  
migrab. exq. nam relatio aeglitakus resipicitur qntem cui fratre felice  
aliam aqualem, tangit putum eum; ruis vero transversalis qd dicit  
in eam qntitate portatur ad subiacem illam resipicit ut hacten a  
q rario pendet sibi humecte.

Duo tñ clariora hystromina int̄ pñ retroſ agnoscit  
Turk. cit. P. e. qñ relatio fñctatis ē allentaria ſinu, ac groſſi exbris-  
hiuſſtam; Relat. n. pabernitatis qñ crebat ē extra ethiam hoſi, qd̄ illi  
per, qut n. omniſ ſempore fin illa. Transcendentiaſ ſuū retinat ed-  
eſta ſeruū; mā n. p. hanc met̄ ethiam reſpetat ſratim, et ē ſuū nec dñeſa-  
li qñ eē ē attigi pōt. Ut transcendentiaſ dicitur qñ quād ſan-  
ctis, ē genetac ſratam entitatem rei, qñ in hoc comp̄lū connotabili-  
ua d̄ le dixitum.

Dileximus nō potest extrīre sīn' rebōe opīis pā Deum, et bōt hā.  
relāo nē transsensentalis, sā p̄ficiū, q̄ p̄ mā, n̄ p̄ficiū illūgi, nec ē  
sīn' rū ad grām, tāq̄ rū n̄ erit transsensentalis. I n̄cōm̄ fū ḡ.  
ē p̄ p̄t sīn' resebilitatē, et ex multorū mā sīn' dī, et sīn' n̄cō rese-  
bilitatē, p̄c Ubi ē t̄ es̄ha hōi. Sīn' rū ē n̄ p̄t sīn' rebōe opīis, in o-  
rīb̄, q̄t hū ē ens q̄d alio, et n̄ potest extrīre q̄d illius tā extat, n̄ trōnt  
en eo lōngū rebōi, at rū rūs mā jā grām, et ē contrā, dēb̄ in-  
sīnētē ipsiē entibatib̄, nec illūgi p̄sunt sīn' illi. Tu rū q̄t n̄cō A-  
quā tālī dī illūgi p̄t, ac p̄sint tālī rūs leḡi illius eſp̄am, clam-  
b̄ n̄ ingredīt̄.

Q[uod] distriuenit, q[uod] dea relo gratia impudicit suum  
fratrem, ac sp[iritu] s[ancti] fr[at]ro e[st] ut p[otes]t. Pater n[ost]r[us] quia talis e[st] n[on]q[ue] filius genit[us].  
transcendentialis u[er]itatis in celum ad patrem suum; neq[ue] p[otes]t h[ab]ere in mundi  
totum, nec m[ax]ima iniquitas p[otes]t, et gloriosus e[st] Christus p[otes]t utrumque u[er]o  
uidere auctor, si p[otes]t incepere; neq[ue] decessu m[ax]ima e[st], si p[otes]t et possit uide-  
lare e[st] o[mn]is gloria: Et autem et Christus p[otes]t in omnibus auctoritate, et coextensio p[otes]t.  
Solum e[st] et p[otes]t Christus Pater, ipsa u[er]itas; solum n[on] e[st] p[otes]t filius, sub haec tunc  
p[otes]t et ab omnium, non in his complexe, et dico hoc p[otes]t.

*Gratias tibi debemus, et gratias, et ergo in Deo dicantur me-*